

1156. szám.
1880. Október 10.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadóhivatal:** Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nompareille sor 10 kr.

XXIII. évfoly.

EGY HÉT TÖRTÉNETE.

Első nap.

› Ugyan kérem, mi az ujság?
Jött telegramm Dulcignorul?‹
› Aj de mennyi! holnap avagy
Holnapután jár a' pórul.‹

Második nap.

› Ugy-e bizony már azóta
Lövik azt a szegény várost?‹
› De több annál . . . porig égett
Nincs keleti kérdés már most.‹

Harmadik nap.

› Nini! kérem, megálljon csak,
Mi van itt az esti lapban!‹
› Tudom; nincs baj, Dulcigno áll,
A flottisták bált is adtak.‹

Negyedik nap.

› Agyús hajók sétát tesznek
Hát ez osztán mit jelentsen?‹
› Nem kell félni semmitől se,
Megy a dolog békén, rendben.‹

Ötödik nap.

› Baj van! aegai tengerre
Masirozók a hajóhad.‹
› Nono hátha csak csak vízitre;
Várjunk, majd kitűnik holnap.‹

Hatodik nap.

› Ucczu veszett teremtetten,
Most van már baj jó barátom;
Békén van a flotta, hanem
Becsapott az ultimatum.‹

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

De hat hogy is irhatok in mozd magának levelet? Hogy engedhetek in meg aszt magamnak, hogy in ilyen luhatrul olyan gyalogozs emberrel szoba alyak, mint kend?

Pinztygyminiszter exposéja után »Náje Fráje« adot nekünk igazságot. »Latyatok magyarok, nem tutatok szípen megbecsülnyi Bachot, pedig milyen jó volt nektek akor, mozd nem irzitek magatokat jól, — bezzeg mazs volt akor, oh! akor *muszaj* vott magatokat jól ireznyi.« Hat nem mindig eszt hirdetünk mink Apponyival?

De hiszen hit izs mar benünket Szapary segitsigül. Jol van jol, csag hijon. Mink azonban nem megyünk. Lason ü maga, hogy mipipen teremti meg rigi jo alapotokat. (Meleslegyen mondva: biztosok bene vagyunk, hogy ü izs tarsai nem lesznek kipesek Bachot csak megközelitenyi izs. Ara csag nihany nagyeszü ember van húzatva, kiket megneveznyi szerin-sigünk megtiltja.)

Igen, ha formulaztak volna kirizst ugy hogy ime tesik, it van tej izs kanal is, tesik, hoza ülnyi egiszsigel elköltenyi, mink mar egiszen jol laktunk vele, agyö! akar talan azt kirdeznink: Ugyan kirünk alazatosan mit izs teczet mondanyi?

Hanem aszt jol tetük nagyon, hegy orszaggyüelizst mihamar megint bezartunk egy kicsint. Ot soha kedvire nem beszilheti ki magat zember. Kezd szolnyi valamelyikünk, hangoza rögtön job izs baloldalrul »elál,« bele beszilnek legirdekesebb helyen oraczioba »nem igaz«, elnyög utasitya rendre akor oratort, mikor bene van javaban debat-ebattaban; milyen jo igy vakaczioban beszilnyi a zembernek a mit tetszik!

Hat osztan csag halgasanak mi rank!

Maradok,

alazatos szolgaja

Tallérossy Zebulon

HABARÉK.

Erre a hétre eleget habar a „Pesti Napló“

Azt mondja, hogy:

„Hónapok és évek mulnak s Tisza Kálmán még mindig miniszterelnök.“

Hogy fog még az a „Pesti Napló“ majd akkor csudálkozni, ha hónapok és évek mulnak s Tisza Kálmán még mindig miniszterelnök lesz.

*

Lássza a „P. N.“ mi egy cseppet sem csudálkozunk, hogy „hónapok és évek mulnak s Lónyai még mindig nem miniszterelnök“ sőt majd akkor sem fogunk csudálkozni, ha „hónapok és évek mulnak s Lónyai még mindig nem lesz miniszterelnök.“

*

„Mert Tisza cselekszik, ez a nyitja annak, hogy Tisza még mindig miniszterelnök“, — fakadozik továbbá a „P. N.“

Persze!

Hát: úgy volna talán jó, hogy miután a habarék semmit sem cselekszik, ergo abból kellene kihalászní a miniszterelnököt.

*

„Nem természetes-e, hogy a cselekvő legyözi a nem-cselekvőt?“ kérdi a „P. N.“

De teremtuccse nagyon természetes.

Hanem hát ha ez természetes: akkor miért csudálkozik azon a „P. N.“ hogy Tisza még mindig miniszterelnök?

*

Mert eszébe juttatunk mi neki egy mesét. A gyerek csudálkozva mutatja apjának, hogy az egér meg-rágtá a papirost. Mire az apja azt felelte neki, hogy az lenne a csodálatos dolog, ha a papiros rágtá volna meg az egeret.

*

„A nemzetek életében csak a tettek számítanak,“ — philosophál tovább a „P. N.“

Ugyan vetné ki, hogy hát akkor a habarék, mely

ő szerinte is semmit sem tesz, mit számít a nemzet életében ?

„A mérsékelt ellenzék siessen cselekedni,“ — parancsolja a „P. N.“

Hanem a mérsékelt ellenzék azért mérsékelt, mert azt tartja, hogy „Lassan járj, tovább érsz — czélhoz.“

„Első tette legyen (már mint a habaréknak) magát tette képessé tenni.“

Puff!

Da liegt die Action begraben.

„A mérsékelt ellenzék vezérférffiai töprengnek, skrupulizálnak, temporizálnak. A Hamletizmus erőt vett rajtok.“

T. i. azon töprengenek, hogy :

„Tenni, vagy nem tenni?“

That is the question.

De „mit“ tenni ?

Ez talán még egyszer isten igazában a question.

Hm ?

Csöpi Csöka.

Képzőművészet.

Vagy egy tuczat képet visz Spányi a kiállításra. Kérdi tőle a titkár a képek czimeit, hogy mint írja be a katalógusba ?

Titkár: Hát melyik a »Mocsaras« ?

Spányi: Mind »Mocsaras«

Titkár: Melyik a »Falu vége« ?

Spányi: Mind »Falu vége.«

Titkár: Melyik a »Nádas« ?

Spányi: Mind »Nádas.«

Titkár: Melyik hát az egyik ?

Spányi: Hát az a másik.

Ez is megtörtént.

Egy hirlapírókból álló társaság a fiatal festőkről beszélget. Valaki felhossa, hogy Spányi Béla már nagyon kultiválja a gölya-festést.

— Bezzeg nem festene több gölyát, — jegyzi meg Cs. — csak mindenik festett gölyája hozna neki egy gyereket!

»Pálik Béla Agár«. — Ehhez nem kell kommentár.

K. Ida egy koponyát állított ki. Szakértői kritika végett meghívják Lenhosséket, ki rö-

tön be is bizonyítja, hogy annak a koponyának a tulajdonosa bizonyosan valami unalmas tudós. A művésznő álmélkodva hallgátja a kritikát s nem meri megmondani, hogy ahhoz a koponyához a kedves papa ült modélt.

Pacczerka Ferencz Esztergom város legelső festője, beküldött képeinek czimeit utólagosan így változtatta meg: »A falusi biró előtt« helyett »A szélestenyereü Fejenagy« teendő s »Lázár fel-támadása« helyett »Jézus a paradicsomban.«

Aggházy Gyula »Holdvilágos tájkép« czimmel egy »hol a macska?«-féle rebuszt állított ki. T. i. itt a »tájkép«, de hol a »holdvilág?«

Temple képeire azt írta egyik kritikus, hogy »akadémiai hideg mű.« Hát fűtsenek be vele majd megmelegül.

Flesch Tivadar csak a képei czimét hibázta el. Az egyik képet így kellett volna cizimeznie: »Álkapcza- és has- kinövésben szenvedő lovon ülő kifczamodott betyár.« Egy másik festményének pedig tévedésből azt a czimet adta »Szolnoki tiszahid,« pedig bizonyosan tudjuk, hogy ezt akarta oda írni: »A bajor népéletből« vagy »Dü-seldorfi tengeri táj.«

Zöldségpiacz.

Nem tudják megszokni sok helyütt a postai levelező lap magyar elnevezését a boldog emlékü »Correspondenz-Karte« görbe feliratának letünése óta. — Egy levéljegy-árusnak alkalma nyílt megfigyelni a correspondáló publikum cselédjei által történt elkeresztelések következő változatait :

Kérek egy garasos respondert,

- » 2 krért konterponter kártyát
- » korespondent
- » postára respent
- » postaspender kartont
- » resspenzlit
- » marknis kártyát
- » kospont levelet
- » koserpodencz kártyát
- » czerpondenczet sat. sat.

NAGY FÉRFLIAK ARCZKÉ-

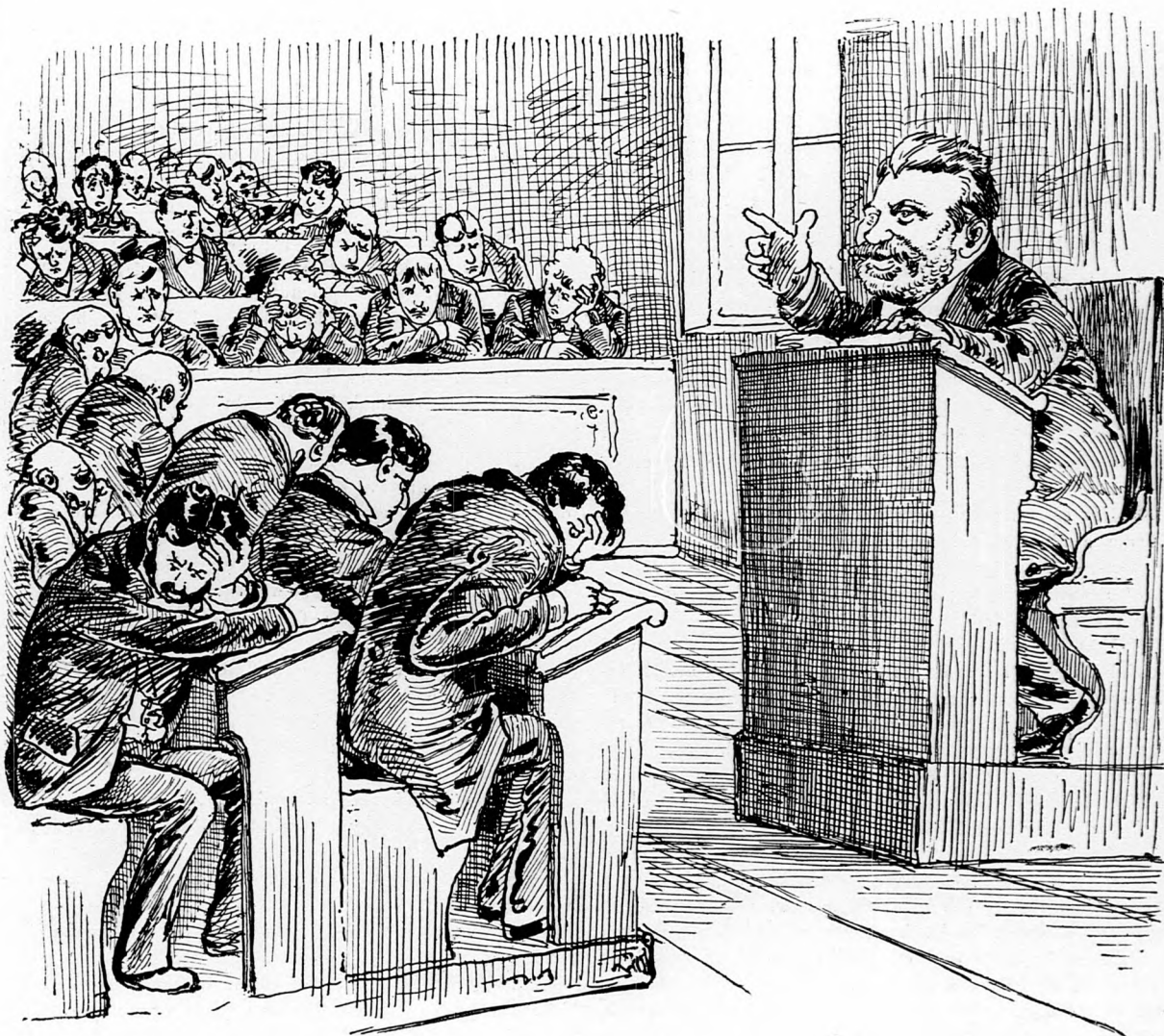
SZILÁGYI

Mikor a diákoknak azt magyarázza, hogy a népnek joga van a kormány törvénytelen határozatainak ellenszegülni.

PEI DUFLA KIADÁSBAN.

DEZSŐ.

Mikor meg azt magyarázza, hogy a kormánynak joga van a fővárosnak a német színházi ügyben hozott határozatát megsemmisíteni.

A SZAMÁR,

VAGY

A LÉLEK.

RÉMES TÖRTÉNET,

DE NEM

HUGO VIKTORTÓL.

A minapában egyik egyik francia ujság, nagy szenzacziót keltve, tele kürtölte a világot, hogy a lánglelkű költő, *Hugó Viktor* új művet írt, a melynek a czime: »A számár.«

A többi ujság nyomban utána hirdette ezt, hanem alig két napra rá az az ujság, a melyik először hirdette a nagy költő új művét, oda korrigálta érdekes hírért, hogy a megjelenendő költemény nem: »A számár« lesz, hanem: »A lélek.«

Persze ezt a többi lap sietett ismét tudomásul venni. Hogyan is adhatna *Hugó Viktor* ilyen profán címet költeményének! Mennyivel szelleméhez illőbb az a cím: »A lélek! . . .

Hanem hát a dolog nem maradt ennyiben! Mikor már az egész világ sajiója hirdette ezt a helyreigazítást, akkor újra előállt egy lap, s a »legbiztosabb forrás« nyomán azt ujságolja, hogy a »Számár« bizony csak »Számár« és nem »Lélek«, azaz az új költemény czime csakugyan: »A számár.«

Hát ez a mulatságos zavar megesezt bizony nemcsak a francia ujságírókon! Gyerekkoromban a magunk házánál történt, hogy egy egész kompánia összezavarta a számárát a lélekkel, a míg aztán itt is kiszült, hogy bizony a számár csak számár!

Volt nekünk egy furfangos természetű, csonka fülü esacsink. Ugy hitták; hogy: »Muszka.« Soha annyi ravaszsgót, alattomoságot nem láttam egy négy lábú állatban. Tuljárt az a kocsis, tehenes, szolgáló esz'n s ravasz csinjeivel annyi bajt-kárt okozott a háznál, hogy édes apám csak is a mi könnyeinkre, rimázkodásainkra mondott le abbéli szándékáról, hogy a »Muszkát« végkielégítéssel végleg szabadságolja.

Azaz hogy egyszer már »ideiglenesen szabadságolta« is s néhány hétre fölmentette a munkától, (akkor épen nem volt sürgős a fűhordás) hanem a *Muszka*ban olyan nagy volt a szemtelenség, hogy egy szép alkonyon minden hívás, vagy hajtás nélkül csak szépen beállított az udvarba, — szó nélkül haza szökött a legelőről. (Persze ottan nem kapott mást, mint fűvet, otthon meg mi gyerekek, csak loptunk számára egy-egy véka zabot a kocsis lédájából, — a miért a Józsi kocsis egyszer majd halálra verte a szegény tehenes-gyereket. Azt hitte, hogy az a tolvaj.)

A *Muszka* tehát újra occupálta a semleges területet s egész vakmerőséggel beállított az istállóba.

Édes apám újra a mezőre akarta verettetni, hanem mi addig könyörgtünk-esedeztünk ismét, hogy végre is amnesztiát kapott a szemtelen állat.

És képzeljék, mit tett a hálátlan!

Hát először is engem, a legjobb indulatu barátot, engem, a ki két zsebkendőt tele sirtam érte, engem csufolt föl.

Még pedig hogyan!

Kimentem hozzá az istállóba, hogy a viszont látás örömei fejében szívélyesen üdvözöljem. A czukortartóból vagy három darab czukrot loptam — még bűnre is vétemedtem érte! — s nyájas czírogatások között kínáltam meg az általa kiválóan kedvelt édességgel.

A czukrot örömmel vette, hanem — a du:va falánk! — a czukorral együtt aprányi kacsómat is a szájába kapta.

Rémülve sikoltottam föl s kétségbeesve addig ütöttem balkezemmel kemény álkapezóját, míg végre elbocsájtotta vöröstre harapdált ujjaimat.

A mint szabadnak éreztem magamat, menekülni akartam, — egész testemben remegve az ijedelemtől.

És a szemtelen, — képzeljék el, mit tett?!

Hát egész kedélyes csintalansággal lekapta a fejemről ujdonatuj szalmakalapomat.

S ha még csak lekapta volna! De ott nyomban szemem láttára meg is — ette.

Sirtam, kiabáltam, hessegettem feléje, — mindhiába! Az ujdonatuj szalmakalapból nem maradt még csak a pántlika sem! Az a gyönyörű, ég-zinkék selyem pántlika!

Nem lett ezután se vége se hossza a *Muszka* rakonzatlankodásainak. Egyszerre a löistállóba szökött s addig birizgálta a zabos-ládát, míg föl nem nyitotta, — természetesen becsületesen kilakván a zabból. Máskor a szegény tehenes gyerek kenyerét ette meg; — majd a konyhába settenkedett s mondhatatlan szemtelenséggel el kezdett lakmározni a már főzeléknek összevágott kel káposztából.

Torkosabb volt az agárnál, tolvajabb a szarkánál s ravaszabb a macskánál. Hiába volt minden kötőfék a száma rá akármilyen szorosra kötötték, addig-addig motoszkálturkált, a míg ki nem szabadult. Mintha csak kaucsukból lett volna a feje!

Aztán bezárhatták az istállót! Azt a nyomoruságos fakilincset, — csak egyet taszított rajta az orrával — már kinyitotta.

Szóval alig mult el olyan nap, hogy a muszka galyibát ne csinált volna.

A leghiresebb stikliját azonban egyik éjszaka követte el.

Nagy mosás volt a háznál. Künn, a fellegek közül ki-kibukkanó hold kísérteties fényvel rezgett-csillogott az udvar akácainak zizergő lombjain, — benn, a ködös borongós, páratelt konyhában a gőzölgő szapuló-sújtár mellett rémes meséket regélt a vén Lappancsné hétféjű sárkányokról, garabonciás diákokról, seprűn röpködő boszorkányokról, sirból hazajáró lelkekről, kéményen besurruló kísértetekről, fehér lepedős, zörgős csontu szellemekről, ármányos lelkű lólábu ördögökről, — meg isten tudja még miről!

Reszketett, ijedezett, sáppadozott a hallgatóság. A Borcsa szolgáló szájátva meredt a vén Lappancsnéra, a

Jutka leány, el-elszörnyüködvé, félelmében a kötényét kapta az arczára, a Misi kölyök meg, a ragyás kanászbojtár addig-addig álmélkodott a szakácsné ládáján, míg egyszerre csak, mintha villám sújtotta volna, egész méltóságával a földre pottyant. (Persze váltig tagadta, hogy nem aludt, a hunczfut! . .)

Hát a nagy mesélgetés közben, a hogy néhány pillanatra beállt a Lappancsné szája egyszer csak hallanak valami furcsa rémségés kopogást a konyha mellett elnyúló hosszú folyosón, a mi sem ember járáshoz, sem kutya-tipegéshez nem hasonlított, hanem valami olyan borzasztóan különös volt, hogy még a jámbor Lappancsnében is elszorult a lélegzet s ugyancsak borzongatta a hideg.

— Minden jótét lélek az urat dicsérje, — rebegte halkán, rémülettel s csak úgy kopogtak a fogai a mint vaczogtak.

A fehéreselédesség halálra váltan hánytá magára a keresztet s remegő hangon mondta a Lappancsné után: »Minden jótét lélek az urat dicsérje!

Aztán mindannyian térdre rogytak s valami kísértetűző szent imádságba kezdtek, a mit a Lappancsné remegve imádkozott elő.

A rémes borzasztó kopogás pedig folyvást hangzott a sötét folyosón, mindig jobban-jobban, mintha lépésről-lépésre közeledett volna a lélek a konyha felé.

Mig végre aztán meg is jelent . . . A fehérsépek ijedten sikoltottak föl s úgy ugráltak szerte szanaszét, mintha mindannyit a kontyánál fogta volna már a kísértet.

— Jaj, a lélek! — kiabált a vén Lappancsné s hamarjában a kemencébe bujt.

A ragyás Misi bojtár pedig a konyhaajtóban megjelent lélekre vigyorgott fogvaczogva mondván:

— Ni ni, a Muszka!

SZÉL KAKAS.

LANTOS SEBESTYÉN A SZINHÁZBAN.

A nemzeti színház operációja: Kedd: Philemon és Baucis, ezt követi Rococo ballet. Csütörtök Baucis és Philemon, ezt követi Rococo ballet. Szombat. Rococo ballet, ezt követi Philemon és Baucis. Kedd: repeté.

Igazi repetoire.

*

Romeo és Julia.
Romeóban Mihályfi,
csak még ő benne kevés a
Romeo.

R } omeo { pathosa
H } omeo { pathia.

*

Berlinben a színházakban zsebórákat sorsolnak ki a nézők közt. Ajánljuk ezt az igazgatóság figyelmébe. Hogy páholyaink üresek ne legyenek, lutrizzon ki minden előadás közben a páholy publikum közt legalább egy-egy

ballerina papucsát, chignonját, stb. A zsebóra kisorsolása nálunk czélra nem vezetne, mert hiszen épen azok nem járnak színházba a kik úgy sem tudnák hová tenni a nyert zseb-órát, mert úgy is tele van a zsebök.

A kakas-ülőről.

Vendégszereplésre hittak meg valamikor egy külföldi művészt a budapesti színházba s fellépéséért 1000 frtot kapott. A darab úgy végződött, hogy a művészt felakasztották.

— Na a szerencsétlen ez se ér semmit avval az 1000 forinttal, — jegyzi meg egy vidéki ember — hiszen felakasztották.

— Különbem nem is lehetett volna annyit igérni neki, felelt a szomszéd.

Haszontalan tudnivalók.

⊙ **Tisza Kálmán** felozlatván a szini kerületeket, kijelentette, hogy a vidéki színészetet ő maga fogja rendezni. Végre tehát helyet enged nekünk, elmegy vidéki színigazgatónak. (»Pesti Napló.«)

△ **Az akadémiai alelnökségre** Pulszky Ferencz is konkurrál. Hihető, hogy a többi jelöltet megelőzi egy *hosszú orral*.

⊥ **A Józsefvárosban** megalakult a függetlenségi párt. Szilágyi Dezső a kiérdemült képviselők nyugdíjaztatása iránt törvényjavaslatot készít.

⊕ **Beküldetett.** A következő levelet kaptuk Veszprémből, »több iparos« aláírással: »Az újságokban azt olvassuk, hogy Eötvös Károlynak az iparosok megköszönték a beszámolóját. Igaz, hogy sikerült neki negyvenkilenc embert *fogni*, de jónak látjuk megjegyezni, hogy azok a iparosok mind *csizmadiák* voltak.« (Annál derekabb legény Eötvös, mert még annyi sok *csizmadiát se fogott* ember egy szuszra, mint ő Veszprémben.)

× **Tisza Kálmán** derék ember, jó politikus jeles ember, jó hazafi, ezt készséggel beismerjük. Hanem hát erről nem lehet vezérczikket írni. Hírlapírói körelességünk tudata, melyet semmi körülmény közt sem feledünk, azt követeli tehát, hogy mindama jó tulajdonoknak az ellenkezőjét hirdessük. Hiszen igazat beszélni nem viccz. (»Pesti Napló.«)

> **Tisza Kálmán** közmegeledésre intézte el a gypajú utczai német *szini* ügyet. Hát nem mindig azt mondtuk-e mi is, hogy ő jó színész? (»Egyetértés.«)

Am a bizonyos eszmadia és felesége kérdései s feleletei.

ORACULUM: Ha nem jönnek,
a kik hívá vannak, amál
több marad nekünk.

— — Az Eötvös Károly beszámolója sikerült csak fényesen Veszprémben. Tizennégy község volt hivatalos rá. Meg is jelent száz-harmincz. (Község?) Az ám: választó.

— — (Hogy lehet hát, hogy a nagy banketten, a hol százharminczra volt terítve, csak

negyvenkilenczen jelentek meg? Elment a többinek az appetitusa, vagy mi?) Már bizonyosan úgy lévén, mert Eötvös Károly ebéd előtt beszámolván.

— — (Hanem aztán a szélbali szervezkedés annál nagyobb széllel ment a kaszinóban.) Erről meg én semmit se tudok. (Persze mert olyan széllel ment, hogy szélllel ment.) Asszony ez nem a te eredeti vicced; csak valld be, hogy a Borszemjankótul csended.

— — (Különben biztosra fogja Eötvös, hogy ötöt másutt is meg fogják választani. Hanem ő meg akarja hálálni — úgymond — a veszprémieknek ezt a nagyszerű fogadtatást s kijelentette, hogy csak az ő követjük akar lenni.) Hiszen a mi aztán azt illeti, hát Eötvös nagyon társaságba való ember: érti a tréfát. Ha ötöt megráfáltak a veszprémiek, azért nem haragszik meg, hanem vissza tréfálja őket úgy, hogy jól rájok ijeszt.

A MŰCSARNOKBÓL.

Ez itt maga a művész, Tölgyessy, mikor tánczra hi egy hölgyet. (Ebben majd a táncz sikerül jól.)

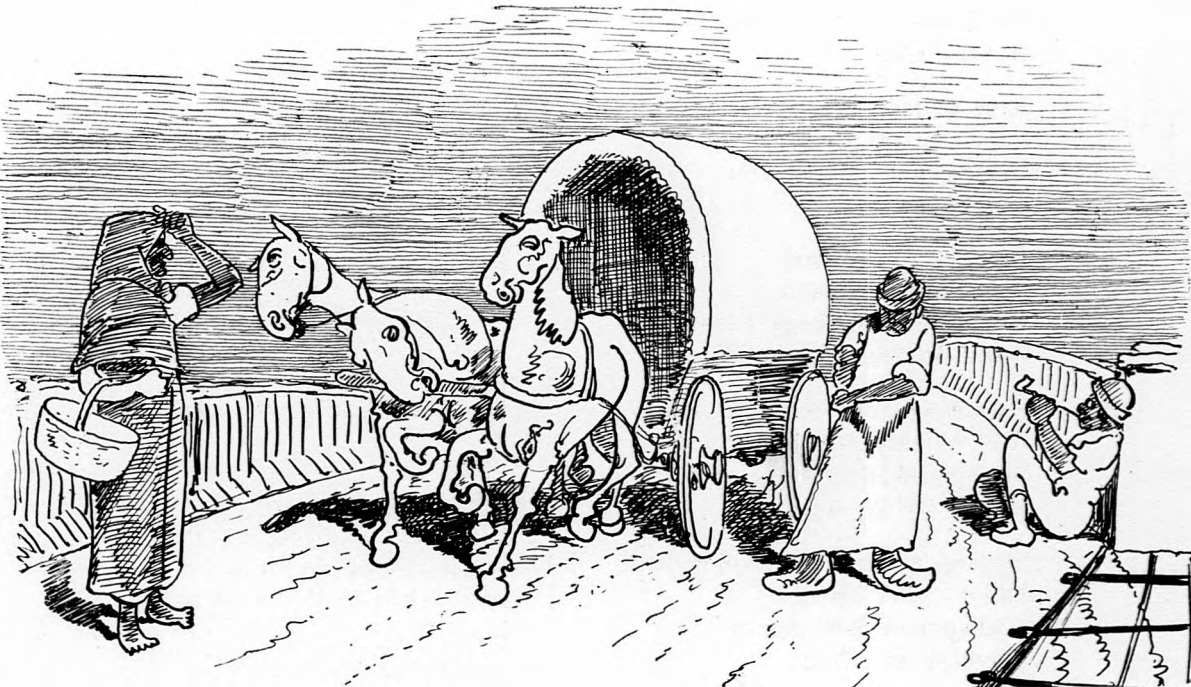

»Az elragadt ló.« (Flesch).

A m ű c s a r n o k b ó l.

(Flesch képe.)

— Hű a megszólalásig. —

- Ugyan, jó asszony hány óra?
 — Bizony, lóságod, van már vagy 11.
 — Haj, beh jól esnék egy kis abrak!

Karmoló Péter levele feleségéhez.

Kedvess Rozinám!

De most már nem átal-
 lom, hogy beiratkozzál a Pi-
 ripócsi Nő-egyletben. (Csak
 azt kötnéd ki, hogy az Évi
 taksát hat rátában fizetnéd
 be t. i. minden fertály Esz-
 tendőben egy rátát.)

Erre az Elhatározásra pe-
 dig az vezetett, hogy hal-
 lom, mely szeriöt bizonyos
 Dúma nevezetű Frantzia Li-
 terator arra akarja rávenni

a Világot, hogy az asszonyi állatoknak is juss adódjék a voksoláshoz, kiváltképen a hivatal viseléshez. Megirta pedig ezt illy tzimü Opussában: »Az asszony ki tū, ki vót.« Igaz. Szent igaz. Tū az asszony, és az vót mindig. Ne vedd rossz Neven, ha téged sem excipiállak. Tik Asszonyok csak azt tudtátok eddig, hogy a Férjfiakat szurkálljátok költségért, miért. Hanem nem úgy lesz ez ezután.

Tik is pénztkereső polgárok lesztek, még pedig nem úgy mint eddig, hogy csak nálunk férfiaknál kerestek pénzt, a hun nem is tanáltok, hanem kihol hivatalban. — Itt gyün a Követ-választás a nyáron. Ott már az Asszonyok is voksolhatnak, lesz pártértekezlet, lakoma: vigy mindenüvé magaddal több Zsebbel ellátott Vizitkét, lesz a gye-
 rekeknek fél esztendőre való elemozsina; — osztánn a Kö-
 vetnek majd ajánd magad Grátziájába, az majd kinevezet-
 tet — ha jó korteskedel — kataszteri biztosnak. A te Pártfogásod Uttyán osztán majd én is csak zöld Ágra jutok.

Hát ezekért állj be a Nőegyletben. Mert ott kell előbb ebben az Ügyben ágítálni deliberálni, petitionálni, recurálni stb.

Ajánlom, hogy az értekezletek vezetésére hívjátok meg Majoross Követet. Ennek már mestersége a Nő-Eman-
 ztipállás.

Karmoló Péter.

szerező Hitvesed és élethossziglani
 Irnok a Pertárbann.

BÚ ÉS ÖRÖM.

Borsszemtelen Jankó
Búsul mindig rajta,
Valahányszor az »Üstökös«-t
A kezébe kapja.

Nem én mondom, hanem ő
Publikálja ezt ki . . .
Hát egyszer az igaz szót
Ő is megereszti.

Értem én a bánatod
Borsszemtelen Jankó,
S rajta leszünk, hogy bánatod
Maradjon állandó.

Én meg viszont bevallom, hogy
Van rá kutya-szivem:
Ha lapodat látom, magam
Mindig oly jól érzem.

Oly vig leszek . . . azt se tudom
Akkor: hova lépjek?
S kalapomat félre csapva
Fütyülök én néked.

Lantos Sebestyén.

A KASZARNYÁBÓL.

Főh. Zs—k. Hát azt tudod-e, hogy mire való az embernek a háta?

Inftst. Dobos. Nem tudom elképzelni, kéröm átossan.

Főh. Zs—k. Ide hallgass számár. A hát a parasztnak csak arra való, hogy ha regrutává lesz, legyen mire akasztani a bornyút. A kitanult katonánál már igen fontos, mert azzal avisáljuk az ellenségnek a rükkerezkonzentri-rungot.

Krónikázások

Az a tudat, hogy már egy pudli kutya kiadta az emlékiratait, meg hogy Greguss kutyái is olyan okosan beszélnek, nem hagy békén aludni. Irhatnékom van kutyául.

Már vagy tizenöt esztendeje rágódom a szalmán s csodálatos: nem tudtam egy szál szénára akadni.

Az emberek örültek, higvelejűek. Hanem mi ökrök nem vagyunk olyanok. Hiszen az emberek számára van örültek háza, az ökrök számára azonban nincs.

Minden botnak két vége van. — Sajna! ezt a közmondást mi fedezgetjük fel. Pedig az is sok, hogy a botnak egy vége van.

Már láttam holt cigányt, láttam döglött szamarat, láttam zsicót puskával. De ki látott már nevető ökröt? — Ah! az ökrök csak búsul.

Múúú!

Krónikás adoma.

1849-ben történt, az orosz bevonulás alkalmával.

U . . . hirhedt granicsár ezredes ment saját csapatai s egy nagy kozák-tömeggel meghódoltatni a világosi és dévai katastrófák után Szathmár- és Máramaros vidékét.

A sereg egy rumén lakosságu helységhez ért, melynek lakói, kivált a pőpa — titkon rokonszenveztek volt az ellenforradalommal s a hirhedt U . . . ezredessel, ki Erdély szomszéd részén annak vezetője vala.

E szerint könnyű volt őket a papnak reá beszélni — ugvis vasárnap lévén, hogy a közeledőket nagy tüntetéssel fogadják; a falu érdeke is ugy kívánta.

Kiment tehát az egész falu népe a helység végére, megfelelő színű és mennyiségű lobogóval; mindnyája a legjobb ruháit vette fel s nagyobb ünnepegyesség kedvéért fölhuzták csizmáikat is, —

e nagy fényüzési czikket, melyet sátoros ünnepeken is kézben visznek egész a templom-ajtóig s csak a bejáronál szoktak fölhuzni.

A pápa pedig szép beszédet készített, a melylyel a »szabadítókat« üdvözölje.

Szép rendiben folyt is le minden. Az ezredes meghallgatta a czifra orátiót, sajutált a sok »se treaskára« s további hűségre intette a jámbor népet. Aztán tovább vonult el csapatai élén.

Kevés vártatva megérkeztek a kozákok is. Valahol bőviben kijárta volt a »vutki,« mert igen jó kedvtü állapotban vonultak elő.

Ezek a »honmentők« még többet kaptak a »setreaskéből.« A tiszt salutált is nyájasan s tovább ment *itt szerzett* jó lován.

A csapat utoljából azonban megállott vagy harmincz darab a tisztelő csoport előtt s biztos jelekkel adá tudtul, hogy még egy kis wutki elkélné.

Az előljárók azonban bünbánólag intenek, hogy ezt bizony elfelejtették.

Ez a nemes bajnokokat bántani látszott. Dohányt kértek, de az sem igen volt található.

Egyszerre néhányan elkiáltották magokat.

— Szedajte, szedajte! Mi annyit jelent muszkául hogy »üljete le.«

És leugorva lovaikról, meg is magyarázták azt, egy pár tisztelőt erőszakkal leültetve a partra.

Ezután kézzel fogható mimikával adták tudtokra, hogy mit akarnak:

— Huzzátok le a csizmáitokat!

A szegény tisztelők bizony nehéz szívvvel tették; de meg kellett tenni.

A kozákok fölszedték a nagyobbára uj csizmákat; utána ment az asszonyok fejeről még egy-pár szép kendő is . . . Azután sarkantyuba kapták lovaikat s elvágattak — a szabadítókat.

A károsultak most átkozódtak és kicsiben mult, hogy meg nem verték előljáróikat.

De visszajövetkor nem is tisztelkedtek többé.

A »szedajte« kiáltás fennmaradt nálók; de idegennek nem lenne tanácsos a szó eredetét megkérdeni, vagy a helységben a »szedajte!«-szót elkiáltani.

EX CATHEDRA.

Gondoljunk csak egy négyzetet. Az négyszögű. De hát ne gondoljunk : mégis négyszögű.

Petőfi Pesten sok híres emberrel megismerkedett, Igy Csokonaival is, a ki természetesen — már akkor régen meghalt.

A telescop olyan messzelátó, a melynek segítségével tisztán ki lehet venni a csillagokat ott is, a hol már nincsenek.

Bepanaszolta a fiatal asszony a szomszéd uram fiát, hogy az őt a piacon sok ember láttára megölelte és megcsókolta.

Bíró uram 2 forintokra büntette a delinquentst.

— Hiszen bíró uram, fakad ki ekeseredetten a legény, alig értem én hozzá, jó formán még meg sem is csókoltam, még is ilyen sok pénzre büntet engem.

— Hallgass ebrugta fattyúja! tudom én azt nagyon jól, hogy ha jól megölegetted s megcsókoltattad volna, nem is jött volna az ide panaszra.

A fekete leves. Kőménymag-levest főzött a házasasszony, s otthon levő kis fiának elébe teszen egy jó tányérral. Ez eleinte piszkál benne aztán nyafogni kezd, hogy nem kell neki az a lé-féle. Utoljára is jó sort vertek rajta, s a levest is meg kellett neki enni. Alig mult el ezen szomorú eljárás, midőn testvére előkerül az iskolából s az is hosszú képet vágott a sovány eledelhez; hozzá fordul a kis mártír s biztató hangon mondja annak:

— De Pali! enni kell abból, — — *veszsen meg.*

Az

„ÜSTÖKÖS“

előfizetési ára:

egy évre 8 frt.

negyedévre 2 frt.

Az előfizetési pénzek az »Üstökös« kiadóhivatalába, (Budapest, Athenaeum) küldendők.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

Egy olvasó (Bpst.) Hogy hát igazán miért is nem mi adtuk azt ki, a mit B. J. átvett a »Honek-ból, s hogy miért is adja J-i az olyat a »Honek-nak? — Hát mert te-lik bőven ide is, oda is. — Sz-i P-r (Jsi.) Már megint elkésett. — E-r S-r. (Bsztrczbnya.) Megérkezett. —

Sz-ó K-n. (Drgnyö.) A kívánt számot majd kikeressük s utnak incitjük. — P-p K-n. (Bpst.) Az ilyen soha se jö későn. A melléklet; kitünő. — P-i B-a. (Pzsay.) Az adomák közt több jó van. A javát apránként majd közölgetjük. — V-ny A-I. (M. Sztg.) Hát talán már elfeledve a dal? — D. J. (Sprn.) A kiadó hivatal dolga. — **Több kéziratról** jövőre.

Laptulajdonos: JÓKAI MÓR.	Felélő szerkesztő: SZABÓ ENDRE.	Rajzolja: JANKÓ.	Budapest, 1880. NYOM. AZ „ATHENAEUM” NYOMD. (Athenaeum-épület.)
-------------------------------------	---	----------------------------	--

HIRDETÉSEK.

Vadászat kedvelőinek.

16 minőségű belőtt kétesővű **Lefauchaux-fegyver** valódi Ruban-csővel 25, 28, 30 frt. Damaszt-csővel 35, 40, 50, 75 frt. Kétesővű **Lancaster-fegyver** valódi Ruban-csővel 35, 40, 45, 50 frt. Damaszt-csővel 55, 60, 70, 75 frt. Csész-fegyver frt 6.50, 7.50, kétesővű kapszis-fegyver 12.50, 16, 18, 20 frt. Egyesővű Lefauchaux kertii fegyver fűk számára 35 frt. Wernld vontosóvű ismétlő golyós fegyver nagy vadakra 52 frt.

Töltények Lefauchaux 100 drb. 16-os 12-és barna frt 1.40 1.80
I-ső rendű zöld 1.80 2.20
Lancaster barna 1.90 2.30
I-ső rendű zöld 2.10 2.50

Nagy vadakra Lefauchaux v. Lancaster töltényekbe 5-ös golyó, doboz 80 kr. **Uj! Meglepő szép kész tűzi játékok** Lefauchaux vagy Lancaster fegyverből kilövők, mozsár rakéták c. 16 c. 12 durranással tucetajta frt. 2.40, 2.60 **színes csil-**

lagokkal tucetajta frt 2.40, 2.60 Töltényfojtások 200 drb. 40 kr., párizsi fojtás, háromféle 1 dobozban 65, 85 kr.

Flobert-puska, nem durranó, czéllő-vészethoz szobában használható, és sörrettel kisebb madarakra 12, 14, 17, 20, 26 frt. **Flobert-pisztolyok** 7.50, 10, 14 frt. **Flobert-töltények** 100 db. golyós 50 kr., frt 1.60, sörétes frt 1.50, 2.50, **vasezáltábia** kiugró bohóccsal frt 5.50, nagyobb mozsárral 9 frt. Vont csővű hat lövetű biztonsági **revolverek** 25 drb tölténnyel 5, 6, 8 frt, vésezett 6, 7, 9 frt, finomabb kiállításban 10, 14, 20 frt, kis formájú erős lövésű **Bull-dog** kis formájú erős lövésű revolver 10, 12, 18 frt. **Revolver-töltények** 100 drb. 1.80, 2.40, 3 frt. Lancaster-revolver-töltények 100-a 3, 3.60, 4 frt. Bőr **revolver-táskák** frt 1, 1.15, 1.30.

A vadászat egyéb kelle- kei. Lefauchaux és Lancaster töltéskészítők 1.20, 2.40, töltény-becsavarógép 3.75, 5 ft. Gyutacs-beillesztő 85 kr. 2.85, 4 frt. Tölténytartó övek 2, 3.50, 5 frt, tölténytáska kemény angol bőrből 24, 32, 36 drb tölténnyre 8.75, 10, 12 frt. **Vadász-táska** vízhatlan kel-méből, Chagrin, borjú, bagaria bőrből, áraitkhoz aránylag megfelelő kiállítás-ban 3.50, 4.50, 6, 8, 12 frt, nagyobb nyulizsákkal frt 7.50, 10, 14.50, kö-bött válra függeszthető zsákok 3.75,

Próbamegrendeléseknél képes árjegyzéket mellékel **KERTÉSZ TÓDOR**, Budapest, Dorottya-utca 1.

4.50. Kutyavezető zsinórok 50 kr., frt 1-2, kutyaoستورok frt 1, 2, 3.50. Uj városi agarászó ostor 4, 8, 10 frt, kutyaidomító nyakraváló frt 1.20, 1.50. Vadászkürtök és jeladó spók 60 kr., 1, 1.50, 2, 5, 10 frt. Vadászlőr 8, 10, 15 frt, fegyverszakok 4.50, 8, 10 frt. Kemény fegyverszekrények 8-12 frt. Vadász-szekék bot gyanánt használhatók frt 4.20, 6, 10. Lőportárak biztonsági fedellel 1/2-3 kilónak 2.80, 7 frt. Vadász-gamaschnik, vízhatlan kelme és bőrből frt 4.50, 7.50, **gumi esőköpeny** kámszával 10-21 ftüg, **Wévész-jelvények** 100-a 1.50, 2, 2.50, érczből frt 5, 8, 9, 18, vadászkula-csok frt 1.50, 2, 5.50. A bőrnemek puhántartására **Brandt-ner bőrpépe** 1, 2, 3 frt.

Vadászalgatók fűrj, fogoly, kácsa, császármadár, róka, nyul, óz, szarvas és egyéb vadak híven utazó szarvasok spók 60, 80 kr., 1 frt. Aczel rókafogó frt 2.60. Berendezett pinzetek 3, 5, 7 üveggel frt 9.50, 13.50, 14.25. Vadász tapló sapka 1 frt. **Vadász dísz tárgyak** természetű szarvas, óz, róka, vaddisznó s egyéb állatfejek egész és fél nagyságban kampókkal fegyverek, vadász-táskák és egyéb vadász eszközök fel-függesztésére 4.50, 7, 9, 15, 40 frt.

Uj! Bogárdus üveg-gömbdobó-gép czéllővész-et tanuláshoz 15 frt, 100 drb. pehelylyel töltött üveggömb 5 frt.

Jó, erős vadász, pontosan járó Nikl remontoir **zseb-óra** 2-6s porfódel-lel, kules nélkül fel-húzható, romlásnak nincs kitéve, mert mutatója kinyitás-nélkül igazítható 10 frt. Ajánlhatom megtekintés végett órásnak és kész vagyok, ha meg nem felelné, 8 nap után is a pénz visszatéríteni.

Minden tölem vett puskát jöhírű puská-művesem belővi és 10 mintatöltényeket mellékelek, mindamellett akármí oknál az meg nem felelné, mással kicsérélem, vagy annak értéket kívánatom megtérítem; de meg eddig t. revóm a tölem vett fegyverrel meg voltak elégedve, mert a kicsérélest nem igen vették igénybe.

képes árjegyzéket mellékel **KERTÉSZ TÓDOR**, Budapest, Dorottya-utca 1.

A magyar-francia biztosító részvény-társaság.

20 millió frankot, azaz 8 millió arany forintot
10 millió frank, azaz 4 millió arany forint

készpénzben befizetett s részint magyar állami értékpapirokban, részint a főváros első rendű pénzintézeteinél helyzetett el, — mind igazgatósági székhelyén **Budapestben**, mind az ország különböző pontjain állított vezér- és fő-ügynökségei által már megkezdé működését és

biztosít

- a) **tűzvész és robbanás** által okozott károk ellen ingó és ingatlan tárgyakat;
 - b) **jégkár ellen** minden mezőgazdasági terményt;
 - c) **szállítmányi károk** ellen, szárazon vagy vízen szállított javakat;
 - d) **az ember életére**, minden ismert módozat szerint.
- A társaság rendkívüli nagyságu alapítóje, melyek működésének mind-járt kezdetén a biztosítói közönségnek garancia képen nyújt, kezesség arra nézve, hogy általa az **előforduló károk a leggyorsabban és méltányo-sabban fognak rendezetni és kifizetetni**. Más részről a társaság az iránta már is minden oldalról nyilvánuló bizalmat, valamint eddig tanusított rokonszenvet az által is fogja igazolni, hogy díjaztatásainál a közönség **mindazon kedvezményekben részesíteli**, melyeket egy solid alapon működő társaság biztosítói felelnek nyujtani képes.
- Biztosítási ajánlatok** benyújthatók s minden irányban bővebb felvilágosítások nyerhetők ugy az igazgatósági központon (Budapest, IV. ker. Városház tér 1. szám) mint a vezér- és főügynökségeknél s az ország nevezete-sebb helyein már felállított kerületi ügynökségeknél.
- Budapestben, 1880. január 10-én.

Az igazgatóság.

CSUPORT J.
zongora készítő

ajánlja jól berendezett raktárát **uj és használt zongorákban.** Használt zongorák utjakra kicséréltetnek. Zongora kölcsönző intézet. Javítások és hangolások elfogadtatnak.

Terem: váci-utca 11. szám.

Jelige: Az igazságnak jogát.

Daczára, hogy nem vagyok a reklammok barátja, mégis indítva érzen magamat az igazsághoz híven nyilvánosan elismer-ni, hogy a **Török József** gyógyszer-tárában király-utca 12. szám a vett **köszvényváson** alkalmazása által hosszú évi köz-vény és csuz bajomtól, melyen minden évben szenvedtem, teljesen megszabadultam, minek folytán ezen kitünő és könnyen alkal-mazható gyógyszer minden e bajban szenvedőnek legjobb lelki-ismerettel fájdalomainak gyors enyhülésére ajánlhatom.

Oppeauer Ján. a hajógyár tisztviselője Ó-Budán.